

dringer i den hidtidige retstilstand på dette område.

En betalingsstandsning er som sådan ikke omfattet af § 1 i loven om L.G. Lønmodtagernes krav på løn i betalingsstandsningsperioden er derfor kun omfattet af lovens garanti, såfremt betalingsstandsningen afløses af virksomhedens konkurs eller ophør som insolvent.

II. Konkurs.

1. Arbejdsaftalen.

Ligesom efter gældende ret er den ansatte i skyldnerens erhvervsvirksomhed ikke berettiget til at anse sit ansættelsesforhold for ophørt blot som følge af arbejdsgiverens konkurs. Efter forslaget § 63, stk. 3, kan den ansatte dog hæve aftalen, hvis den af konkursen følgte ændring af forholdene giver ham særlig grund dertil, og da den ansatte under alle omstændigheder må kende sin stilling i forhold til boet, bør dette efter stk. 1 snarest muligt træffe afgørelse om, hvorvidt det vil indtræde i arbejdsaftalen. Efter princippet i forslaget § 54 og ifølge anerkendt arbejdsretlig praksis kan den ansatte nægte at arbejde, før boet har stillet sikkerhed for fremtidig løn.

2. Lønkravets stilling.

2.1. I forhold til boet.

Efter forslaget § 95, stk. 1, nr. 1, er en lønmodtagers krav på løn m. m., der er forfaldet i tidsrummet fra 6 måneder før fristdagen *indtil konkursdekretets afsigelse* privilegeret, d.v.s. at kravet skal fyldestgøres lige efter massekravene, jfr. § 93 (kaldt massekrav af 1. klasse) og § 94 (kaldt massekrav af 2. klasse). Hvis konkursen følger efter en anmeldelse om betalingsstandsning, skal lønkrav for arbejde, der er udført efter fristdagen med samtykke af et af skifteretten beskikket tilsyn, dog dækkes efter § 94 (nr. 2). Det er dog en betingelse for denne bedre stilling, at konkursbegæringen er indgivet senest 3 uger efter betalingsstandsningens ophør, smh. forslaget § 1, stk. 2.

Krav på vederlag for faktisk udført arbejde for boet *efter konkursdekretets afsigelse* er massekrav efter § 93 (nr. 3), også selv om boet beslutter ikke at ville indtræde i arbejdsaftalen, jfr. § 63, stk. 2.

2.2. I forhold til Lønmodtagernes Garantifond.

En lønmodtagers krav mod boet vil uanset kravets stilling først blive fyldestgjort samtidig med andre fordringshaveres krav, d.v.s. når boet er opgjort. Lønmodtagernes stilling er derfor blevet forbedret ved loven om Lønmodtagernes Garantifond, hvis formål er at sikre lønmodtagerne fuld dækning for deres krav og at undgå ventetiden ved opgørelsen af boet.

Lovens garanti omfatter krav på løn m. m. i tidsrummet fra 6 måneder før fristdagen indtil konkursdekretets afsigelse, jfr. § 2, stk. 1, i § 12, nr. 2, i forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende konkurs m. v., smh. konkurslovsforslaget § 95, stk. 1, nr. 1. Også lønkrav, der er opstået under en betalingsstandsning, er omfattet af garantien, hvis den skifteret, der behandler konkursboet, attesterer, at boet ikke for tiden er i stand til at opfylde kravene.

Derimod er lønkrav for arbejde, der er udført for boet, og som derfor skal dækkes som massekrav efter § 93, ikke omfattet af garantien.

3. Indgivelse af konkursbegæring.

Efter forslaget § 27, stk. 2, 1. pkt., kan afsigelse af konkursdekret betinges af sikkerhedsstillelse for de omkostninger, der ikke kan dækkes af boets midler. Bestemmelsen svarer til § 50 b, stk. 2, i den gældende lov og fører i praksis til, at skifteretten altid forlanger, at den, der indgiver konkursbegæringen, skal stille sikkerhed.

Ved forslaget § 27 stk. 2, 2. pkt. skabes der hjemmel for skifteretten til at undlade at kræve sikkerhedsstillelse. Som det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, er den indsat med særligt sigte på lønmodtagerne i skyldnerens virksomhed, idet disse undertiden vil være nødt til at indgive konkursbegæring for at være sikre på at deres krav bliver omfattet af Lønmodtagernes Garantifond.

Spørgsmål:

„Dækker Lønmodtagernes Garantifond i opsigelsesperioden?“